

РЕШЕНИЕ

№ 6768

гр. София, 19.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова
Спас Спасов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **13046** по описа за **2025** година докладвано от съдия Спас Спасов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП), подадена чрез процесуалния представител пл. юрк. Х. Г., против решение № 3833/24.10.2025 г., постановено по а.н.д. № 3868/2025 г. на Софийски районен съд, 1-ви състав, с което е отменено издадено от първия наказателно постановление № 007139/11.02.2025 г. С него, на осн. чл. 210а от Закона за защита на потребителите (ЗЗП) на „Йеттел България“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 (десет хиляди) лева за нарушение на чл. 68в във вр. с чл. 68г, ал. 4, във вр. с чл. 68д, ал. 1, предл. 1 от ЗЗП.

В касационната жалба и с.з. се сочи, че оспореният съдебен акт е неправилен поради нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, както и поради необоснованост. Излага доводи, че нарушението е безспорно установено. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност досежно претендираните от ответната страна разноски.

Ответникът – „Йеттел България“ ЕАД, чрез пълномощника си адв. К. в писмен отговор и в с.з. оспорва касационната жалба като неоснователна, съответно моли същата да бъде оставена без уважение и да бъде потвърдено обжалваното съдебно решение по изложени съображения. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XIV касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, за процесуално допустима.

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 08.01.2025 г. експерти от дирекция „Защита на потребителите при продажби от разстояние“ при КЗП са се самосезирали и извършили проверка на „Йеттел България“ ЕАД във връзка със съобщение, публикувано на сайта на дружеството www.yettel.bg, в което било посочено, че считано от 03.12.2024 г. автоматично ще бъдат добавени подобрения в т. ч.: двоен обем мобилни данни, повече национални минути и/или по-висока скорост на интернет, като с цел да бъде продължено предлагането на висококачествени продукти и услуги, от 05.01.2025 г. се променя месечната такса на потребителите и цените на определени услуги. В съобщението било посочено, че промените са съобразени с чл. 230, ал. 2 от Закона за електронните съобщения.

Резултатите от извършената проверка били обективирани в Констативен протокол № К-0002495/08.01.2025 г.

На заседание на КЗП, проведено на 10.01.2025 г., с Протокол № 2/2025 г. е взето решение, с което се забранило на „Йеттел България“ ЕАД да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал. 1, предл. 1 от ЗЗП (съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща). Невярната информация се състояла в това, че в публикуваното съобщение на www.yettel.bg било посочено, че „въведените промени са съобразени с чл. 230, ал. 2 от ЗЕС“, доколкото мобилният оператор едностранно изменил договорите на потребителите, а чл. 230, ал. 2 от ЗЕС регламентирал възможност адресатите да прекратят сключения договор без допълнителни разходи при предложени от доставчика на електронни съобщителни услуги промени в договорните условия. Въз основа на това, на 14.01.2025 г. К. И., главен експерт в дирекция „ЗППР“ при КЗП, съставила АУАН № 007139/14.01.2025 г., като препис от същия бил връчен на представител на дружеството на същата дата. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения срещу акта.

На 11.02.2025 г. при идентични изводи от фактическа и правна страна, председателят на КЗП е издал НП № 007139/11.02.2025 г., с което на основание чл. 210а от ЗЗП на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл. 68в във вр. с чл. 68г, ал. 4 във вр. с чл. 68д, ал. 1, предл. 1 от ЗЗП. Препис от НП е връчен на дружеството на 14.02.2025 г., а жалбата срещу него е подадена на 28.02.2025 г.

От правна страна съставът на СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. Мотивирал е извод, че НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити.

Съдът е посочил, че не се констатира търговската практика, забранена, която да съдържа невярна информация и съответно да е подвеждаща. Според него на потребителите е предоставена информация за предстоящото увеличение на цените на абонаментните услуги, въз основа на която могат да направят информиран и икономически обоснован избор да продължат ли да изпълняват договорите си, като заплащат по-висока месечна такса, или да ги прекратят. СРС е приел, че дружеството е предприело мерки за предоставяне на информация на потребителите си за възможността, в случай че не са съгласни с предстоящото увеличение на цените на услугите, да прекратят договорите си. В тази връзка съдът е приел, че информацията относно предстоящото

увеличение на месечните абонаментни такси е предоставена на потребителя в същото обявление, като е заключил, че предоставената от „Йеттел България“ ЕАД информация за изменение условията на договорите е ясна, поради което не води до намаляване способността на потребителя да вземе информирано решение да продължи ли да изпълнява договора си, както и е предоставена коректна информация за условията, при които може да го прекрати.

По тези съображения, СРС е отменил НП като издадено при неправилно приложение на материалния закон.

Решението е правилно.

В публикуваното от дружество съобщение изрично е записано, че „Ако подобренията в абонаментния ви план не отговарят напълно на вашите нужди, можете да се свържете с нас, за да разгледаме други подходящи за вас възможности. В периода 04 декември 2024 г. – 4 януари 2025 г. имате право да прекратите договора си без допълнителни санкции. При прекратяване дължите само възстановяване на използваните отстъпки за закупени устройства, оставащите лизингови вноски и дължимите суми за използваните услуги до момента на прекратяването. Тези суми ще бъдат отразени в следващата месечна фактура.“

В касационната жалба касаторът се позовава на разпоредбата на 62б от ЗЗП според която когато страните са сключили договор в писмена форма, изменения на договорни условия се извършват с допълнителни писмени споразумения. В обжалваното НП обаче посочване на такава разпоредба липсва.

ЗЗП транспонира в националното законодателство разпоредбите на Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета текст от значение за ЕИП (Директива 2011/83/ЕС).

В съответствие с чл. 3, § 2 от Директива 2011/83/ЕС, ако някоя от разпоредбите на настоящата директива противоречи на разпоредба на друг акт на Съюза, регулиращ конкретни сектори, разпоредбата на другия акт на Съюза има предимство и се прилага за тези конкретни сектори.

В съображение 275 от Директива (ЕС) 2018/1972 изрично се сочи, че: "Всички промени в договорните условия, предложени от доставчиците на обществени електронни съобщителни услуги, различни от междуличностните съобщителни услуги без номера, които не са в полза на крайния ползвател, например по отношение на таксите, тарифите, ограниченията за обема на данните, скоростите на предаване на данни, покритието или обработката на личните данни, следва да дават право на крайния ползвател да прекрати договора си, без да дължи такси, дори ако са комбинирани с някои изгодни промени. Поради това всяка промяна на договорните условия от доставчика следва да дава право на крайния ползвател да прекрати договора, освен ако всяка промяна сама по себе си е от полза за него, или ако промените са от чисто административен характер, например промяна в адреса на доставчика, и не оказват отрицателно въздействие върху крайния ползвател, или промените са строго наложени от законодателни или регулаторни промени, като например нови изисквания за предоставяне на информация за договорите, наложени от правото на Съюза или националното право. Въз основа на обективни критерии следва да се оценява дали дадена промяна е изключително в полза на крайния ползвател. Правото на крайния ползвател на прекратяване на договора следва да не се признава само ако доставчикът е в състояние да докаже, че всички промени са изключително в полза на крайния ползвател или са от чисто административен характер, без да оказват отрицателен ефект върху крайния ползвател".

Следователно промени са допустими, като самата Директива, в цитираното съображение, допуска

едностранна промяна от доставчика на електронни съобщителни услуги на такси и тарифи, като задължително следва да е предоставена възможност на потребителя да има право да прекрати договора, без да дължи такси. Същият подход е възприет в чл. 105, § 4 от Директива (ЕС) 2018/1972, който е транспониран в чл. 230 ЗЕС.

Изрично в чл. 101, § 1 от Директива (ЕС) 2018/1972 е предвидено, че държавите членки не запазват в сила и не въвеждат в своето национално право разпоредби за защита на крайните ползватели, които се отклоняват от членове 102 - 115, включително повече или по-малко строги разпоредби, с които да гарантират различно ниво на защита, освен ако в настоящия дял е предвидено друго.

Решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

От ответника се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Т. се дължи ако дружеството е представлявано от юрисконсулт в съответното дружество – чл. 78, ал. 8, вр. 32, т. 3 от ГПК. В случая дружеството е представлявано от адвокат – адв. В. Д. К. с ЛН – [ЕГН], като същата е оправомощена в това ѝ качество да извършва процесуалното представителство на дружеството. С. чл. 36, ал. 1 и 2 от Закона за адвокатурата адвокатът има право на възнаграждение за своя труд, който обаче следва като размер да е обективиран в договор – при заплащане на уговорения хонорар в брой договорът има характер на разписка, при заплащане на сумата по банков път следва да се представят съответните документи за превод и фактура. В случая след като процесуалното представителство е извършено от адвокат са приложими правилата на Закона за адвокатурата, същият не е юрисконсулт с трудово правоотношение в дружеството, поради което и няма възможност за присъждане на претендираното юрисконсултско възнаграждение, а доказателства за сторени разноски за заплатен адвокатски хонорар не са представяни, поради което и искането за присъждане на разноски следва да се остави без уважение.

Поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3833/24.10.2025 г. постановено по а.н.д. № 3868/2025 г. на Софийски районен съд, 1-ви състав

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане на „Йетел България“ ЕАД за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция

Решението е окончателно.